

Jeltelen Budavár bevételének helye

Százhuszonöt évvel ezelőtt, jólléhet véres roham árán, bevettük 1848-ban Budavárát. A honvédyőzelem, a siker oroszlánrésze a Görgey vezényelte alatt álló 3. hadtest II., úgynevezett Damjanich zászlóaljának az érdeme. Ez a zászlóalj tette először a lábát az osztrákok által megszállva tartott várba annak elfoglalásakor. Gorove Antal, a II. zászlóalj egyik rangidős századosa létrákat vitetett a ma is Bécsi-kapunak nevezett IV. bástya részéhez. A 4. század 3—4 óra alatt, nem törődve a várbeliek kartácstűzével, behatolt a vár ezen sebezhető pontján a várba. Ezután indult meg az általános frontális támadás, mely meghozta a teljes sikert.

Vaszil őrmester jeleskedett abban, hogy a Bécsi-kapu tezejére elsőnek tűzte ki a magyar lobogót. A Bécsi-kapu nehéz kövekkel volt eltorlaszolva. Vaszil a kapu fölött ugrott be elsőnek. A többi honvéd követte merész tettét. Sok volt a halott, még több a sebesült. De Budavár a miénk lett.

A várat elfoglalók a Szent György téren futottak össze. Maga Hentzi, a várvédő tábornok is elesett. Tisztjei szótlannul adták át lecsatolt kardjukat. Az összes sebesültek száma 676-ot tett ki. Mindezekről részletesebben beszámol kortörténeti leírásában egy akkor

élt író, Hegyesi Márton (Lásd „Az 1848/49. III. honvéd zászlóalj története” Franklin Társulat kiadásában 1898.)

Mindennek ellenére, maguk a pestiek sem tudják, hogy „annak idején” mi is történt azon a kapun, amelyen számtalanszor áthaladnak gyalog, vagy valami modern gépjárművel...? Hogy az a jelentéktelennek látszó aránylag szűk méretű restaurált kőépítmény minő múltak emlékeit őrzi...?

A Velencei-tó melletti pákozdi csata évfordulóját, a magyar néphadsereg nemcsak megünnepli, hanem színhelyét egy fehér obeliszkkal meg is jelölte. Ideje lenne, hogy a Bécsi-kapu is hasonló megtisztelésben részesüljön.

Foglalkoznak az újságok a Bécsi-kapu „kerékvetőjének” eltávolításával, mert a forgalmat akadályozza. De eddig még senkinek sem jutott eszébe, hogy legalább egy pársoros megjelölés jusson ennek a „műemléknek”, melynek megvan a maga története. Kár, hogy még egy picinyke táblácska sem jelöli, hogy ennél a mi „Bécsi-kapunknál” oly sok magyar vér folyt, hogy itt haltak be hős honvédeink először abba a várba, melyet joggal emlegethetünk „Ósbudavárnak”, és melyen oly sokáig fekete-sárga lobogó lenggett.

Várady Béla